

KOMISJONI DIREKTIIV 2006/70/EÜ,

1. august 2006,

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/60/EÜ rakendusmeetmete kehtestamise kohta seoses mõistega “riikliku taustaga isik” ning kliendi suhtes lihtsustatud nõuetekohaste hoolsuse menetluste ja harva või väga piiratud mahus teostatud finantstegevuse alusel tehtud erandite tehniliste kriteeriumite kohta

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

kindlustada, et asjaomaste isikute automaatne vastutus eksimuse puhul oleks välditud. Liikmesriigid võiksid kaaluda ka direktiivi sätete järgimise lihtsustamist, andes asutustele ja isikutele sellega seoses vajalikke suuniseid.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/60/EÜ (rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta), ⁽¹⁾ eriti direktiivi artikli 40 lõike 1 punkte a, b ja d,

ning arvestades järgmist:

(1) Asutused ja isikud, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2005/60/EÜ, on kohustatud riski astmest sõltuvalt rakendada tugevdatud nõuetekohase hoolsuse meetmeid teises liikmesriigis või kolmandas riigis elavate riikliku taustaga isikutega teostatavate tehingute või ärisuhete suhtes. Riskianalüüsi kontekstis on sobiv, kui kõnealuste asutuste ja isikute vahendid on suunatud eelkõige toodetele ja tehingutele, mida iseloomustab suurem rahapesu risk. Riikliku taustaga isikuteks peetakse isikuid, kellele on usaldatud oluliste avalike funktsioonide täitmine, nende lähimaid perekonnaliikmeid või selliste isikute teadaolevaid lähedasi kaastöötajaid. Riikliku taustaga isikute kontseptsiooni ühtse kohaldamise tagamiseks on nende isikute määramisel oluline arvesse võtta käsitletavate riikide sotsiaalseid, poliitilisi ja majanduslikke erinevusi.

(2) Asutused ja isikud, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2005/60/EÜ, ei pruugi vaatamata asjakohaste ja piisavate meetmete võtmisele tuvastada kliendi kuulumist mõnda riikliku taustaga isikute kategooriasse. Sellises olukorras peaks liikmesriik kõnealuse direktiivi kohaldamisega seotud õiguste teostamisel hoolikalt arvestama vajadusega

(3) Riiklikust tasandist madalamal olevate avalike funktsioonide täitmist ei tuleks üldjuhul lugeda oluliseks. Kui poliitiline ametikoht on siiski võrreldav samaväärse ametikohaga riiklikul tasandil, peaksid asutused ja isikud, kelle suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse, riski astmest sõltuvalt kaaluma, kas neid avalikke funktsioone täitvaid isikuid tuleks pidada riikliku taustaga isikuteks või mitte.

(4) Asutused ja isikud, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2005/60/EÜ, on direktiivi kohaselt kohustatud tuvastama olulisi avalikke funktsioone täitvate füüsiliste isikute lähedased kaastöötajad, ainult siis, kui kontakt kaastöötajaga on avalikkusele teada või kui asutusel või isikul on põhjust arvata, et selline kontakt on olemas. See ei eelda niisiis aktiivset kontrolli teostamist asutuste või isikute poolt, kelle suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse.

(5) Riikliku taustaga isikute mõiste alla kuuluvad isikud ei kuulu pärast teatava minimaalse ajavahemiku möödumist sellesse kategooriasse, kui nad on lõpetanud oluliste avalike ülesannete täitmise.

(6) Kuna kliendi suhtes rakendatavate riskiastmest sõltuvate nõuetekohase hoolsuse menetluste kohandamine on madala riskiga olukordades direktiivi 2005/60/EÜ tavapärase tööriist ning võttes arvesse, et kliendi suhtes rakendatavad lihtsustatud nõuetekohase hoolsuse menetlused nõuavad asjakohaseid kontrolle ja tasakaalu süsteemis, mille eesmärk on vältida rahapesu ja terrorismi rahastamist, tuleks kliendi suhtes rakendatavat lihtsustatud nõuetekohase hoolsuse menetluste kasutamist piirata teatavale arvule juhtumitele. Nimetatud juhtumitel ei vabastata kohustustest asutusi ja isikuid, kelle suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse, ja neil oodatakse muu hulgas ärisuhete järelevalve teostamist, et tuvastada keerukaid, ebatavalisi või suuremahulisi tehinguid, millel ei ole selget majanduslikku ega ilmset seaduslikku eesmärki.

⁽¹⁾ ELT L 309, 25.11.2005, lk 15.

- (7) Siseriiklikke avalik-õiguslikke asutusi peetakse üldiselt oma liikmesriigi piires madala riskiga klientideks ja direktiivi 2005/60/EÜ kohaselt võib nende suhtes rakendada lihtsustatud nõuetekohase hoolsuse menetlusi. Siiski ei rakendata ühegi ühenduse institutsiooni, asutuse ega agentuuri, kaasa arvatud Euroopa Keskpanga (EKP), suhtes direktiivi alusel otse lihtsustatud nõuetekohast hoolsust kliendi suhtes, kuna nad ei kuulu siseriiklike avalik-õiguslike asutuste kategooriasse või EKP puhul krediidi- ja finantsasutuste kategooriasse. Kõnealused institutsioonid on madala rahapesu või terrorismi rahastamise riskiga ning neid tuleks seetõttu pidada madala riskiga klientideks ja nende suhtes võiks asjakohaste kriteeriumite täitmise korral rakendada lihtsustatud nõuetekohase hoolsuse menetlusi.
- (8) Lisaks sellele peaks olema võimalik kohaldada lihtsustatud nõuetekohast hoolsust kliendi suhtes siis, kui finantstegevust teostavad juriidilised isikud, kes ei mahu direktiivi 2005/60/EÜ finantsasutuse määratluse alla, vaid kuuluvad kõnealusest direktiivist lähtuvalt riiklike õigusaktide reguleerimisalasse, ning kes järgivad läbipaistvusele ja identiteedi kontrollimehhanismile esitatavaid piisavaid nõudeid, eelkõige tõhustatud järelevalvenõudeid. Eelnevat võiks kohaldada kindlustusteenuseid pakkuvate ettevõtjate puhul.
- (9) Kliendi suhtes rakendatavaid lihtsustatud hoolsuse menetlusi peaks olema võimalik kohaldada piiratud tingimustes ka toodetele ja nendega seotud tehingutele, näiteks kui kõnealuse finantstoote kasu ei saa üldiselt kolmandate isikute kasuna realiseerida ja kui kasu on realiseeritav ainult pikemas perspektiivis, nagu mõnede investeerimis-kindlustuse poliiside või säästutoodete puhul, või kui finantstoote eesmärk on materiaalse põhivara finantseerimine liisingulepinguna, mil alusvara soodustatud isikuks koos omandiõigusega jääb liisingufirma, või madala väärtusega tarbijalaenu, tingimusel, et tehingud teostatakse pangavarvete kaudu ja need jäävad allapoole teatavat ülemmäära. Riigi kontrollitavate toodete suhtes, mis on tavaliselt suunatud kindlate kliendikategooriatele nagu lastele suunatud säästutooted, tuleks rakendada kliendi suhtes lihtsustatud nõuetekohase hoolsuse menetlusi isegi siis, kui kõik tingimused ei ole täidetud. Riigi kontrolli tuleks mõista kui finantsturgude tavajärelevalvet ületavat tegevust ning seda ei peaks tõlgendama riigi poolt otseselt pakutavate toodetena, nagu riiklike võla-väärtpaberitena.
- (10) Liikmesriigid peaksid enne kliendi suhtes lihtsustatud nõuetekohase hoolsuse menetluste kasutamise lubamist hindama, kas kõnealused kliendid, tooted või tehingud on madala rahapesu või terrorismi rahastamise riskiga, juhtides eelkõige tähelepanu kõnealuste klientide mis tahes tegevusele või mis tahes toodetele või tehingutele, mille olemuse tõttu võib pidada väga tõenäoliseks, et neid kasutatakse või kuritarvitatakse rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärkidel. Riskiteguri ja võimaliku kahtlusena tuleks eelkõige arvesse võtta kliendi katseid tegutseda madala riskiga toodete puhul anonüümsena või varjata oma isikut.
- (11) Teatavatel juhtudel võivad füüsilised või juriidilised isikud teostada finantstegevust harva või väga piiratud ja muude tegevuste kõrvalt, nagu näiteks hotellid, mis pakuvad oma klientidele valuutavahetusteenust. Direktiiviga 2005/60/EÜ lubatakse liikmesriikidel otsustada, et mainitud finantstegevus ei kuulu kõnealuse direktiivi reguleerimisalasse. Tegevuse juhusliku või väga piiratud loomuse hindamine tuleks läbi viia asjaomase ettevõtte tehingute ja käibega seotud kvantitatiivsete künniste alusel. Kõnealused künnised tuleks kindlaks määrata riiklikul tasandil, sõltuvalt finantstegevuse liigist ning arvestades riikide eripärasid.
- (12) Lisaks sellele ei peaks isik, kes tegeleb finantstegevusega harva või väga piiratud mahu, osutama avalikkusele kõiki finantsteenuseid, vaid ainult selliseid teenuseid, mis aitavad tal parandada tema põhitegevuse tulemusi. Kui isiku põhitegevus on seotud tegevusega, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2005/60/EÜ, ei tuleks juhusliku või piiratud finantstegevusega seotud erandit rakendada, välja arvatud juhul, kui tegemist on kaupadega kauplevate isikutega.
- (13) Teatavate finantsteenuste, nagu rahaarveldus- või ülekan-deteenuste kasutamine või kuritarvitamine rahapesuks või terrorismi rahastamiseks on tõenäolisem. Seetõttu on vajalik tagada, et nimetatud ja nendega sarnaseid finants-tegevusi ei jäeta direktiivi 2005/60/EÜ rakendusala-st väljapoole.
- (14) Tuleks sätestada, et direktiivi 2005/60/EÜ artikli 2 lõikest 2 tulenevad otsused oleks võimalik vajadusel võimalikult kiiresti tühistada.
- (15) Liikmesriigid peaksid tagama, et erandeid käsitlevaid otsu-seid ei kuritarvitataks rahapesu ega terrorismi rahastamise eesmärgil. Eriti tuleks vältida direktiivi 2005/60/EÜ artikli 2 lõike 2 alusel otsuste tegemist juhtumites, kus riiklike ametiasutuste järelevalve- ja täitetegevus põhjustab raskusi liikmesriikide pädevuste kattumise tõttu nagu finantsteenuste osutamine erinevates liikmesriikides asuvate sadamate vahel transporditeenuseid pakkuvate laevade pardal.

(16) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira nõukogu 27. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) ⁽¹⁾ ja nõukogu 27. mai 2002. aasta määruse (EÜ) nr 881/2002 (millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 467/2001, millega keelustatakse teatavate kaupade ja teenuste eksport Afganistani, laiendatakse Afganistani rühmitusega Taliban seotud lennukeeldu ning rahaliste vahendite ja muude finantsallikate külmutamist) ⁽²⁾ kohaldamist.

(17) Kõnealuses direktiivis sätestatud meetmed on kooskõlas rahapesu ja terrorismi rahastamise ennetamise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga sätestatakse direktiivi 2005/60/EÜ rakendusmeetmed järgmiselt:

1. riikliku taustaga isikute määratluse tehnilised aspektid nagu need on sätestatud kõnealuse direktiivi artikli 3 lõikes 8;
2. tehnilised kriteeriumid, et hinnata, kas olukordade rahapesu või terrorismi rahastamisega seotud risk on teatavates olukordades vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 11 lõigetele 2 ja 5 madal;
3. tehnilised kriteeriumid, et hinnata, kas kooskõlas direktiivi 2005/60/EÜ artikli 2 lõikega 2 on õigustatud käesoleva direktiivi kohaldamata jätmine teatavate juriidiliste või füüsiliste isikute suhtes, kes teevad finantstoiminguid harva või väga piiratud mahu.

Artikkel 2

Riikliku taustaga isikud

1. Direktiivi 2005/60/EÜ artikli 3 lõike 8 kohaldamiseks tuleb füüsiliste isikute hulka, kes täidavad või on täitnud olulisi avalikke funktsioone arvata:

⁽¹⁾ EÜT L 344, 28.12.2001, lk 70. Määrust on viimati muudetud otsusega 2006/379/EÜ (ELT L 144, 31.5.2006, lk 21).
⁽²⁾ EÜT L 139, 29.5.2002, lk 9. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 674/2006 (ELT L 116, 29.4.2006, lk 58).

- a) riigipead, valitsusjuhid, ministrid ning ase- või abiministrid;
- b) parlamendiliikmed;
- c) ülemkohtute, konstitutsioonikohtute või teiste kõrgema taseme kohtute liikmed, kelle otsuseid edasi ei kaevata, välja arvatud erandjuhtudel;
- d) riikide kontrolliasutuste ja keskpankade nõukogude liikmed;
- e) suursaadikud, asjuriidid ja kaitsejõudude kõrgemad ohvitserid;
- f) riigiettevõtete haldus-, juhtimis- või järelevalveorganite liikmed.

Ükski esimese lõigu punktides a–f sätestatud kategooria ei hõlma kesk- või alamastme ametnikke.

Esimese lõigu punktides a–e sätestatud kategooriad hõlmavad vajaduse korral ühenduse ja rahvusvahelise tasandi ametikohti.

2. Direktiivi 2005/60/EÜ artikli 3 lõike 8 kohaldamiseks tuleb lähimate perekonnaliikmete hulka arvata:

- a) abikaasa;
- b) riikliku õiguse kohaselt abikaasaga samaväärne partner;
- c) lapsed ja nende abikaasad või partnerid;
- d) vanemad.

3. Direktiivi 2005/60/EÜ artikli 3 lõike 8 kohaldamiseks tuleb teadaolevate lähedaste kaastöötajate hulka arvata:

- a) füüsiline isik, kes on juriidilise isiku või õigusliku üksuse ühine kasusaav omanik või kellel on lähedased ärisuhted lõikes 1 viidatud isikuga;

b) isik, kelle kasusaavas ainuomandis on juriidiline isik või õiguslik üksus ja mis on teadaolevalt asutatud tegelikult lõigus 1 viidatud isiku kasuks.

4. Ilma et see piiraks tugevdatud nõuetekohase hoolsuse meetmete riskitundlikku kohaldamist olukordades, kus isik ei ole täitnud käesoleva artikli lõike 1 tähenduses olulisi avalikke funktsioone vähemalt aasta vältel, ei ole direktiivi 2005/60/EÜ artikli 2 lõikes 1 viidatud institutsioonid ja isikud kohustatud pidama taolisi isikuid riikliku taustaga isikuteks.

Artikkel 3

Kliendi suhtes kohaldatav lihtsustatud nõuetekohane hoolsus

1. Kui käesoleva artikli lõikest 4 ei tulene teisiti, võivad liikmesriigid direktiivi 2005/60/EÜ artikli 11 lõiget 2 kohaldades pidada kliente, kes on valitsusasutused või avalikud asutused ning kes täidavad kõiki järgmisi tingimusi, klientideks, kellega seotud rahapesu või terrorismi rahastamisega seotud risk on madal:

- a) klient täidab Euroopa Liidu lepingust, Euroopa Ühenduste asutamislepingust või ühenduse teisestest õigusaktidest tulenevalt olulisi avalikke funktsioone;
- b) kliendi isik on avalikult tuvastatav, läbipaistev ja kindel;
- c) kliendi tegevus ja tema raamatupidamistavad on läbipaistvad;
- d) klient on vastutav ühenduse institutsioonide või liikmesriikide ametiasutuste ees või on kasutusel muud asjakohased kontroll- ja võrdlusmenetlused, millega tagatakse kliendi tegevuse kontroll.

2. Kui käesoleva artikli lõikest 4 ei tulene teisiti, võivad liikmesriigid direktiivi 2005/60/EÜ artikli 11 lõiget 2 kohaldades pidada kliente, kes on juriidilised isikud ja kes ei ole valitsusasutused või avalikud asutused, kuid kes täidavad kõiki järgmisi tingimusi, klientideks, kellega seotud rahapesu või terrorismi rahastamisega seotud risk on madal:

- a) klient on õigussubjekt, kes teostab finantstegevust väljaspool direktiivi 2005/60/EÜ artikli 2 reguleerimisala, kuid kellele on riiklike õigusaktidega laiendatud direktiivi artikli 4 kohaselt sellest direktiivist tulenevad kohustused;
- b) kliendi isik on avalikult tuvastatav, läbipaistev ja kindel;

c) kliendil peab finantstegevuse teostamiseks olema riiklikele õigusaktidele vastav kohustuslik litsents ja pädevad asutused võivad keelduda litsentsi väljastamast, kui nad ei ole kindlad, et asjaomaste üksuste tegelikud juhid või tegelikult kasu saavad omanikud on selleks sobivad isikud;

d) direktiivi 2005/60/EÜ artikli 37 lõike 3 kohaselt teostavad pädevad asutused kliendi üle järelevalvet nimetatud direktiivi üle võtvate riiklike õigusaktide ja vajadusel riiklikest õigusaktidest tulenevate teiste kohustuste täitmise kohta;

e) kui klient ei täida punktis a osutatud kohustusi, määratakse tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused, kaasa arvatud võimalikud asjakohased haldusmeetmed või haldussanktsioonid.

Esimese lõigu punktis a nimetatud õigussubjekt sisaldab tütarettevõtjaid ainult niivõrd, kuivõrd nendele endile on laiendatud direktiivi 2005/60/EÜ kohustused.

Esimese lõigu punkti c kohaldamiseks peab pädev asutus teostama kliendi tegevuse üle järelevalvet. Järelevalve all tuleb kõnealuses kontekstis mõista suurimate volitustega järelevalvetegevust, kaasa arvatud kohapeal kontrolli läbiviimise võimalus. Kõnealused kontrollid hõlmavad ka poliitika, menetluste, raamatupidamise ja toimikute ülevaatust ning pistelist kontrolli.

3. Kui käesoleva artikli lõikest 4 ei tulene teisiti, võivad liikmesriigid direktiivi 2005/60/EÜ artikli 11 lõiget 5 kohaldades lubada asutustel ja isikutel, kelle suhtes kohaldatakse kõnealust direktiivi, pidada järgmisi tingimusi täitvate toodetega seotud tooteid või tehinguid madala rahapesu või terrorismi rahastamise riskiga toodeteks või tehinguteks:

- a) kõnealuse toote aluseks on kirjalik leping;
- b) kõnealused tehingud sooritatakse kliendi arve kaudu, mis asub direktiivis 2005/60/EÜ käsitletud krediidasutuses või kolmandas riigis asuvas krediidasutuses, mis kohaldab kõnealuses direktiivis sätestatud nõuetega võrdväärseid nõudeid;
- c) kõnealune toode või tehing ei ole anonüümne ning selle olemus võimaldab direktiivi 2005/60/EÜ artikli 7 punkti c õigeaegset kohaldamist;

- d) käsitletava toote puhul kehtib eelnevalt kindlaksmääratud ülemmäär;
- e) toodetest või tehingutest saadavat kasu ei või realiseerida kolmandate isikute kasuna, välja arvatud surma, töövõime- tuse, eelnevalt kindlaks määratud kõrge vanuseni jõudmise või muu sarnase juhtumi puhul;
- f) juhul kui tooted või tehingud võimaldavad investeeringuid finantsvahenditesse või nõuetesse, kaasa arvatud kindlustus või muud liiki tingimuslikud nõuded:

- i) on kõnealuse toote või tehingu kasu realiseeritav ainult pikemas perspektiivis,
- ii) kõnealust toodet või tehingut ei saa kasutada tagatisena,
- iii) lepingulise suhte ajal ei tehta kiirendatud makseid, kasu- tada ei saa tagastussätteid ja lepingut ei saa enneaegselt lõpetada.

Esimese lõigu punkti d kohaldamisel rakendatakse direktiivi 2005/60/EÜ artikli 11 lõike 5 punktiga a kehtestatud künniseid kindlustuspoliiside või samalaadsete säästutoodete puhul. Ilma, et see piiraks kolmanda lõigu kohaldamist, on muudel juhtudel maksimumkünniseks 15 000 eurot. Liikmesriigid võivad nime- tatud künnisest erandeid teha toodete puhul, mis on seotud materiaalse vara finantseerimisega ning kui varade juriidilist ja reaalselt omandiõigust ei kanta kliendile üle kuni lepingulise suhte lõppemiseni tingimusel, et liikmesriikide kehtestatud künnis tehingutele, mis on seotud nimetatud liiki toodetega, sõltumata sellest, kas tehing teostatakse ühekordse toiminguna või mitme omavahel seotud toiminguna, ei ületa 15 000 eurot aastas.

Liikmesriigid võivad teha erandeid esimese lõigu punktides e ja f sätestatud kriteeriumitest nende toodetele, mille tunnused määravad avalikkuse huvides vastavad kohalikud ametiasutused, millele riik on määranud otsetoetuste või maksusoodustuste näol kindlaid eeliseid ja mille kasutust kontrollivad eelnimetatud ametiasutused tingimusel, et kasu on realiseeritav ainult pikemas perspektiivis ja et esimese lõigu punkti d kohaldamiseks kehtes- tatud künnis on piisavalt madal. Vajadusel võib künnise määrata aastase ülemmäärana.

4. Hindamaks seda, kas lõigetes 1–3 viidatud klientide, toodete või tehingute puhul on rahapesu või terrorismi rahas- tamise risk madal, pööravad liikmesriigid erilist tähelepanu kõnealuste klientide mis tahes tegevusele või mis tahes toodetele või tehingutele, mille olemuse tõttu võib pidada väga tõenäoli- seks, et neid kasutatakse või kuritarvitatakse rahapesu või terro- rismi rahastamise eesmärkidel.

Liikmesriigid ei pea lõigete 1–3 viidatud klientide, toodete või tehingute puhul rahapesu või terrorismi rahastamise riski mada- laks, kui on kättesaadav teave, mis viitab võimalusele, et raha- pesu või terrorismi rahastamise risk ei ole madal.

Artikkel 4

Harva või väga piiratud mahus teostatav finantstegevus

1. Kui käesoleva artikli lõikest 2 ei tulene teisiti, võivad liik- mesriigid direktiivi 2005/60/EÜ artikli 2 lõiget 2 kohaldades pidada füüsilisi või juriidilisi isikuid, kes osalevad finantstege- vuses ja täidavad kõiki järgmisi kriteeriume, mitte kuuluvaks kõnealuse direktiivi artikli 3 lõigete 1 ja 2 rakendusalasle:

- a) finantstegevus on piiratud absoluutarvudes;
- b) finantstegevus on tehingupõhiselt piiratud;
- c) finantstegevus ei ole põhitegevus;
- d) finantstegevus on kõrvaltegevus ja otseselt seotud põhitege- vusega;
- e) põhitegevus ei ole direktiivi 2005/60/EÜ artikli 2 lõikes 1 nimetatud tegevus, välja arvatud kõnealuse direktiivi artikli 2 lõike 1 punkti 3 alapunktis e osutatud tegevus;
- f) finantstegevus on suunatud ainult põhitegevuse klientidele ja see ei ole avatud teenus.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel ei tohi finantstegevuse kogukäive ületada alammäära, mis peab olema piisavalt madal. Kõnealune alammäär tuleks kehtestada riiklikul tasandil ja finantstegevuse liigist tulenevalt.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel rakendavad liikmesriigid maksimaalset ülemmäära kliendi ja tehingu kohta, sõltumata sellest, kas tehing teostatakse ühekordse toiminguna või mitme omavahel seotud toiminguna. Kõnealune künnis kehtestatakse riiklikul tasandil, see sõltub finantstegevuse liigist. Künnis peab olema piisavalt madal, et tagada kõnealuste tehingute ebapraktilisus ning ebapiisavus rahapesu ja terrorismi finantseerimise jaoks, ning see künnis ei ületa 1 000 euro piiri.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel nõuavad liikmesriigid, et finantstegevuse käive ei ületaks 5 % kõnealuse juriidilise või füüsilise isiku kogukäibest.

2. Hindamaks rahapesu või terrorismi rahastamise riski direktiivi 2005/60/EÜ artikli 2 lõike 2 kohaldamiseks, pööravad liikmesriigid erilist tähelepanu mis tahes finantstegevusele, mille olemuse tõttu võib pidada väga tõenäoliseks, et seda kasutatakse või kuritarvitatakse rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärkidel.

Liikmesriigid ei pea lõikes 1 viidatud finantstegevuse puhul rahapesu või terrorismi rahastamise riski madalaks, kui on kättesaadav teave, mis viitab võimalusele, et rahapesu või terrorismi rahastamise risk ei ole madal.

3. Kõik direktiivi 2005/60/EÜ artikli 2 lõikest 2 tulenevad otsused põhjendatakse. Liikmesriigid sätestavad võimaluse otsus kehtetuks tunnistada, kui asjaolud muutuvad.

4. Liikmesriigid kehtestavad riskipõhised järelevalvetegevused või võtavad muud piisavad meetmed tagamaks, et võimalikud rahapesijad või terrorismi rahastajad ei kuritarvitaks direktiivi 2005/60/EÜ artikli 2 lõike 2 alusel tehtud otsuste kohaselt tehtud erandeid.

Artikkel 5

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 15. detsembriks 2007. Nad edastavad komisjonile viivitamata kõnealuste normide teksti ning nende normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli.

Kui liikmesriigid võtavad vastu kõnealused normid, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametlikul avaldamisel nende juurde viite käesolevale direktiivile. Liikmesriigid reguleerivad viitamise viisi.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud peamiste riiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 6

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamise päeva *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 7

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 1. august 2006

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Charlie McCREEVY